

РЕШЕНИЕ № 115
гр. Ловеч, 27.04.2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ЛОВЕШКИ ОКРЪЖЕН СЪД в закрито заседание на двадесет и
седми април през две хиляди и петнадесета година в състав:

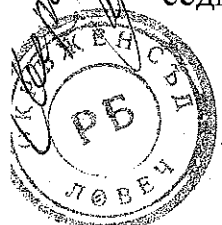
ПРЕДСЕДАТЕЛ: Йовка Казанджиева
ЧЛЕНОВЕ: 1. Поля Данкова
2. Зорница Ангелова

при секретаря

като разгледа докладваното от съдия Казанджиева в.гр. д. № 206 по
описа за 2015 година и за да се произнесе съобрази:

Производството е по чл.435 и сл. от ГПК.

Постъпила е частна жалба от Тодор Вълчев, ЕГН [REDACTED] от с.
Катунец, общ. Угърчин, ул. „Янтра” № 6, длъжник по изпълнително дело
№ 20158790400125, чрез процесуалния си представител адвокат Христо
Иванов, против действията на ЧСИ рег. № 879. Излага, че е получил
покана за доброволно изпълнение на 19.03.2015 г., от която е видно, че е
бил осъден въз основа на Решение № 156/22.05.2013 г. , постановено по
гр.д. № 981/2012 г. по описа на ЛРС да заплаща на малолетното си дете
Рене Тодоров Костов, ЕГН [REDACTED] месечна издръжка в размер на 250
лева – сумата от 4353,57 лева, ведно със законната лихва върху нея,
считано от 09.09.2013 г. в размер на 337, 13 лева, неолихвяема сума в
размер на 690 лева, както и такси и разноски в размер на 551,91 лева. Сочи,
че от приложените към изпълнителното дело доказателства е видно, че е
запорирана банковата му сметка в Уникредит АД, като са приложени
извлечения за движението по същата от 01.06.2014 г. до 05.03.2015 г. от
което е видно, че е заплащал издръжка на Рене Тодоров Костов. Счита, че
тенденциозно и неоснователно извадката не е за периода, за който е осъден
да заплаща, а частично е изваден от всички плащания, които е правил по
отношение на Рене Костов, както и за другите му деца. Изтъква, че от м.
февруари 2013 г. до настоящия момент е превел сумата от 3100 лева
издръжка на Рене Костов съответно от 20.02.2013 г. до 20.06.2013 г. по сто
лева месечно, на 21.06.2013 г. – 1700 лева, от 22.07.2013 г. до 20.11.2014 г.
сумите от по 100 лева месечно, от 20.01.2014 г. до 22.12.2014 г. по сто лева
месечно и на 20.01.2015 г. и на 20.02.2015 г. по сто лева месечно. Намира,
че определената в поканата на ЧСИ по изпълнително дело №
20158790400125 дължимата сума е неоснователна и следва да бъде намалена
до размера на действително дължимата разлика между посочената в
изпълнителния лист от 17.06.2013 г. по гр. д. № 1981/2012 г. по описа на

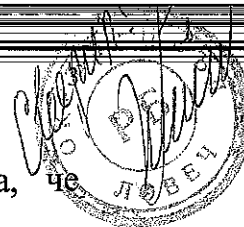

ЛРС и платеното от него. Моли, ако съда уважи посоченото по-горе искане да назначи съдебно-счетоводна експертиза, която от приложените извлечения от сметките му в Уникредит АД или на място в клона ѝ в гр. Ловеч да изчисли изплатените суми за издръжката на Рене Костов за дължимия период от 09.11.2012 г. Излага, че е възрастен човек и има нужда от средства да се лекува и да издържа и другите си три деца. Счита, че е следвало да се съобрази разпоредбата за несеквеструемия доход съгласно чл. 446 ал. 1 т. 4 от ГПК, поради което прави искане това да бъде определено от съда. Изтъква, че доходите му позволяват еднократно да заплати дължимата сума, поради което счита за незаконосъобразни действията на ЧСИ - налагане на заповест по сметката му, без да се определи несеквестриум минимум и налагани на възбрана върху недвижими имоти, които надвишават многократно размера на дължимото. С оглед на гореизложеното прави искане съдът да се произнесе със съдебен акт, който да отмени действията на ЧСИ рег. № 879 с район на действие Окръжен съд – гр. Ловеч по изпълнително дело № 20158790400125 като неоснователни и незаконосъобразни като бъде разпоредено на основание чл. 438 от ГПК незабавно спиране на изпълнението до произнасяне на съда с решение и определяне на несеквеструемия доход съгласно чл. 446 ал. 1 т. 4 от ГПК.

Постъпило е писмено възражение от Мариана Василева, процесуален представител на Силвия Асенова Маринова в която посочва, че жалбата е недопустима, тъй като в чл. 435 от ГПК законодателят императивно е посочил, които действия на съдия изпълнителя могат да се обжалват от длъжника, като посочените в жалбата не са от посочените в разпоредбата. Освен това счита, че разгледана по съществото жалбата е неоснователна. Посочва, че длъжникът Вълчев е осъден да заплати на взыскателката Маринова, като майка и законна представителка на малолетното си дете Рене Костов, месечна издръжка. Сочи, че представеното извлечение от движението на заповестраната сметка на длъжника показва, че той внася по банкови влогове открити на името на четирите деца по 100 лева издръжка, но липсват писмени доказателства, че издръжката в размер на по 250 лева месечно се заплаща на Силвия Маринова. С оглед на това счита, че сумата се дължи по изпълнителното дело, поради което правилно ЧСИ е заповестил сметката в посочения размер.

В срока по чл. 436 ал. 1 от ГПК ЧСИ изпълнител е дал отговор, като е изложил мотиви, че сумите описани в Поканата за доброволно изпълнение съответстват на тези описани в изпълнителния лист, издаден от Районен съд – гр. Ловеч в полза на взыскателя. Сочи, че по изпълнителното дело е наложен заповест на банкова сметка в „УниКредит Булбанк“ АД и е наложена възбрана върху два недвижими имота, находящи се в с. Катунец. Излага, че предприетите изпълнителни действия са обезпечителни мерки, които съобразно разпоредбата на чл. 435 от ГПК

не подлежат на обжалване от длъжника. В тази връзка, счита, че подадената жалба от длъжника Вълчев е и неоснователна.

В чл. 435 ал. 2 от ГПК са посочени действията на съдия-изпълнителя, които подлежат на обжалване от страна на длъжника – постановлението за глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което се смята за несеквеструемо, отнемане на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това че не е уведомен надлежно, за изпълнението, постановлението за разноските. В конкретния казус, съобразявайки изложеното в жалбата съдът приема, че с нея се обжалват действията на ЧСИ, с които той е насочил изпълнението върху имущество, което длъжникът Костов счита за несеквеструемо, поради което тя се явява процесуално допустима. Съдът приема, че тя подадена в срока по чл. 461 ал. 1 от ГПК, от лице което има право на жалба, тъй като от приложената към делото разписка се установява, че не са спазени изискванията на чл. 47 ал. 1 от ГПК.

От събраните по делото доказателства - изп.д. № 20158790400125 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров, с рег. № 879, с район на действие Окръжен съд – гр. Ловеч, от изложеното в жалбата, приложените към нея писмени доказателства и становището на страните, съдът приема за установени следните фактически обстоятелства:

По молба на Силвия Вълчева Маринова, ЕГН [REDACTED], като майка и законен представител на детето Рене Тодоров Костов, ЕГН [REDACTED] е образувано изпълнително дело № 20158790400125 г. по описа на ЧСИ Велислав Петров, с рег. № 879, с район на действие Окръжен съд – гр. Ловеч против Тодор Вълчев, ЕГН [REDACTED] от с. Катунец, общ. Угърчин, ул. „Янтра” № 6. В нея се посочва че по изпълнителен лист, издаден от Ловешкия районен съд по гр.д. № 1981/2012 г. въз основа на постановено решение, Вълчев е осъден да заплаща на Маринова, като майка и законен представител на детето Рене Тодоров Костов, месечна издръжка в размер на 250 лева, начиная от 09.11.2012 г., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска от деня на падежа до окончателното изплащане и до настъпването на законна причина за изменяване и прекратяване. В молбата е посочено, че от момента на присъждане на издръжката са минали 28 месеца и Костов се е издължил за 10 месеца или остава да дължи месечна издръжка за 18 месеца в размер на 4500 лева, ведно със лихвата за забава. С молбата е направено искане за налагане на запор по банковата сметка на длъжника в „УниКредит Булбанк”. Към делото е приложен изпълнителния лист от който е видно, че Тодор Вълчев ЕГН [REDACTED] е осъден да заплаща за детето Рене Тодоров Костов, чрез Силвия Асенова Вълчева, като майка и законен представител, месечна издръжка в размер на 250 лева, начиная от 09.11.2012 г., ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска от деня на падежа до окончателното изплащане. Освен това е приложена

актуална справка за пенсионер към 01.02.2015 г. за получаване на лична социална пенсия за старост в размер на 113 лева от страна на Костов, справка за него от службата по вписванията, два броя нотариални актове, справки по кадастрална карта от службата по геодезия, картография и кадастър. С покана изх. № 02156/20.02.2015 г. за доброволно изпълнение ЧСИ е поканил Костов в двуседмичен срок от връчването ѝ да изпълни доброволно задължението си по посочения по-горе изпълнителен лист, като е посочил, че в противен случай ще пристъпи към принудително изпълнение по реда на ГПК. С поканата Костов е уведомен, че на основание чл. 507 от ГПК е наложена заповест за вземанията му. От приложената към делото разписка от 07.03.2015 г. е видно, че на адрес с. Катунец, община гр. Угърчин, ул. „Янтра” № 6 е залепено уведомление, тъй като „не са намерени данни за адресатът на посочения адрес”. Със заповестно съобщение изх. № 0215/20.02.2015 г. е наложен заповест на сметките на Костов в „УниКредит Булбанк”. С искане изх. № 02365/26.02.2015 г. ЧСИ е поискал да бъде наложена възбрана върху два поземлени имота, собственост на длъжника, намиращи се в с. Катунец, област Ловешка – поземлен имот с идентификатор № 36662.500.477 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради и поземлен имот с идентификатор № 36662.500.132 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради. С писмо от 04.03.2015 г., изход. № 0890-49-012424 „УниКредит Булбанк” е уведомила ЧСИ, че приема вземането, върху което е наложен заповест. С молба вх. № 4930/05.03.2015 г. Тодор Костов е помолил да му бъде вдигнат заповест по отношение на пенсията му. С резолюция от 05.03.2015 г. съдия изпълнителя е отказал да вдигне заповест, като се е мотивирал, че остават „ежемесечни суми в големи размери.

Съобразявайки всички посочени по-горе факти настоящата инстанция приема, че налагането на заповест върху сметката на жалбоподателя Костов в „УниКредит Булбанк” и възбрана върху два недвижими имоти по своя същност представлява „насочване на изпълнението” и имат характер на обезпечителни мерки в изпълнителния процес като тяхната цел е да бъде осъществено принудително изпълнение върху тях. От приложения към делото изпълнителен лист се установява, че задължението на Костов произтича от задължения за издръжка. Съгласно разпоредбата на чл. 446 ал. 3 от ГПК, ограниченията по ал. 1 на същия член, отнасящи се до несеквестрируемостта не се отнасят. От разпоредбата на чл. 445 ал. 2 т. 1 от ГПК се установява, че от забраната по чл. 444 т. 5 и 7 от ГПК не могат да се ползват длъжниците по задължения за издръжка, както е в настоящия случай. С оглед на това съдът намира, че частната жалба на Тодор Костов Вълчев, ЕГН [REDACTED] от с. Катунец, общ. Угърчин, ул. „Янтра” № 6, чрез процесуалния си представител адвокат

Христо Иванов против действията на ЧСИ рег. № 879 по изпълнително дело № 20158790400125, с които същият е наложил заповест върху вземанията му в банка „УниКредит Булбанк“ и два броя поземлени имота, намиращи се в с. Катунец, област Ловешка – поземлен имот с идентификатор № 36662.500.477 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради и поземлен имот с идентификатор № 36662.500.132 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 437 ал. 4 от ГПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Тодор Костов Вълчев, ЕГН [REDACTED] от с. Катунец, общ. Угърчин, ул. „Янтра“ № 6, чрез процесуалния си представител адвокат Христо Иванов против действията на ЧСИ рег. № 879 по изпълнително дело № 20158790400125, с които същият е наложил заповест върху вземанията му в банка „УниКредит Булбанк“ и два броя поземлени имота, намиращи се в с. Катунец, област Ловешка – поземлен имот с идентификатор № 36662.500.477 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради и поземлен имот с идентификатор № 36662.500.132 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Катунец, община Угърчин с реално построените в него сгради е **неоснователна**.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 101

ЧЛЕНОВЕ: 1. 101

2. 101

